

స్వర్గభారతయాత్ర

(A Plan Play)

శ్రీ శేషబాబు

సారధీపబ్లికేషన్స్, తెనాలి.

All Rights

1960

0=75 ప. ప్ర.

పాత్రలు

రాము

రహిం

కిష్టయ్య

వెంకయ్య

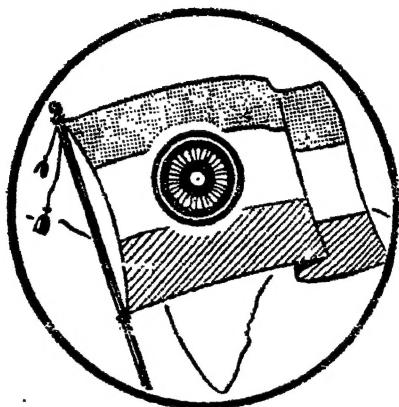
డా. మీనన్

డైరక్టరు, నేపథ్య గాయకులు. 1, 2 విడారులు

(బి. జి. ఓ. రైతుకూలీలతో)

స్వర్గభారత యాత్ర

(Pilgrimage to India's Utopia)

నాంది

[ముందు తెజ లేస్తుంది. అకాశపు తెజపై తగజపు చంద్రరేఖ
(దానిలో మహాత్ముని పాదాలువడమటి కొనగా అగునిస్తవి) నీలితె
లుగు పోకన్! వీతె సొనాయి, తదిలా వినివిస్తాయి. వేపధ్యంనుండి
చంద్రాస్తమయ వర్జన పద్యం.]

మీమగురులు, నిప్పుకలు, తారలునె

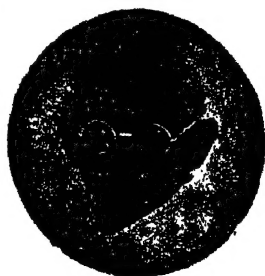
చెలంగు

అంధకార...మహానాశ్య...యైన
భువిని—

అదిగో! చల్లని వెలుగులనవతరించి,

[పాణ మిచ్చేడి గాంధీ

కరంసుధాంశి !

[నారింజ రంగు ఫోకస్, తూర్పు కొనగా తగిలు సూర్య
బింబం (వానిలో నెహ్రూ ముఖం అగుపిస్తుంది!) భేరి! నగారా, బాకా,
శంఖం, వినిపిస్తాయి. నే పథ్యం నుండి సూర్యోదయ వర్ణన పద్యం:]

ఆత డదృశుడై ధర్మము

నట్టెనిలువ...

నతని యడుగుజాడలఁ గను లతికి

యుంచి,

‘పంచ శీల’ యు, ప్రాణముల్

పంచిపెట్టు

‘లాలు జవహరు’ ద్యుమణి

ప్రణాళి కాళి!

న! ఓహో! మహో దయము! ఇటు అమరుడైన చంద్రుడు!

అనిమిషుడగు సూర్యుడు!

అది జనకుని గాంధీనీతి! ఇటు నెహ్రూ పాలనా

మహిమ!

అహో! మహో దయము!!

గేయం! స్వాతంత్ర్యజయభేరి (నినాదం)

స్వ రాజ్య పు-నగారా ఆఁ (,,)!

వివ వచ్చునవె శంఖాల్ (,,)!

స్వనియించు జయ ఘటాల్ (,,)!

పిలికెను జయ - గాళీ (,,)!

పిలిచెనూ సేనా-ముఠాళీ (,,)!

ఓం స్వరాజ్య-క్షుధ! తీటునులే ఉదర క్షుధ!

పారింది విదేశీ వ్యధ! పద పథక-పథములలో! స్వా!

2 భారత సాభాగ్య స్వర్ణమును పట్టియున్న అప్రాచ్యుల్
వదలిరి—పున శోభగొనును! పునశోభ గనుడు! !వన!

3. ఏడు నేడునరకోటి వృకోదరు! లెచ్చుచుండుటలుగన-రా
కూడు, గుడ్డ ఇలు, విద్య, వైద్యముల్ కూడు స్వర్గ
ముకు పద-రా !స్వ!

వ! అయితే మఱి—

గేయం॥ స్త్రీ పుం కాంతల కంటే తీవ్రము
దేశముపై భక్తి! దేశము పైరక్తి!

వ! అహో!

గేయం॥ నేవే ధర్మ మహా! క్షేమము త్యాగ మహా!
దేశకార్యమున మీరూ! దేవకార్యమున మీరూ
చేరుట కవకాశ మహా! తీరుట కవకాశ మహా!

వ! అవే! స్వదేశాన్ని స్వర్గం గావించుకోవాలనీ, బయలు
దేరు తున్నాయి గ్రామాలన్నీ బ్లాకులుగ తీటి, తం
డోప తండాల్లై, కార్వాలు కట్టి!—అందులో ఎందు
లోనో చేరేవాణ్ణి.

గేయం॥ సర్వదేశము జోహార్! సర్వకాలము జోహార్!
జోహార్! జోహార్! జోహార్!

[భేరి, నగారా, మురళి, గంటలు మ్రోగి, శంఖం ద్వనిస్తుంటే వెనుక
తెలు లేచును.]

అదిగో! సమాజ వికాస తండా! రెండవ అం చె లో
పురోగమిస్తున్న కార్వా! ఇంకనూ కట్టలేమువని వారి
కంటే స్వ స్వర్గానికి దగ్గరలో ఉంది.

[ప్రవేశము—ఒకటవ కార్య—చేతులలో ఫలకములు, కొడవలి, తాపి—చిహ్నములు—వట్టుకొని, రైతు, శ్రామికుల వేషములలో—ముందు బి. డి. ఓ.]

1వ బిడారు: (వెనుక పాట కనుగుణముగా విన్యాసాలుచేస్తూ కదంతో ప్రవేశం)

బిడార్లు సాగాం పణాళికాపథములలో పోదాల కలియండి కూడూ, గుడ్డా, విద్యా, వైద్యం, ఇల్లూ పెల్లగుస్వర్గముకూ ఒకడు: ఏడాది కొకరోజు ఆదా పొదుపు చేయండి!

రెండవ: నేషనల్ సేవింగ్సు సర్టిఫికెట్లు కొనండి!

మూడవ: మీ నిలువలు మీకు వడ్డీనిస్తాయి! అవే పేదల కన్నం పెద్దాయి!

రాము, రహిం: (ప్రవేశించి, బిడారిని చూచి, నిలబడి, పలకరిస్తారు)

రాము: అయ్యా! నమస్కారం.

రహిం: మీరూ పాడే ఆ స్వర్గం, ఎక్టా ఉందో, దాన్ని తోన ఎటో సెప్టార్, దయాసేసీ! మేము వస్తాం!

ఒక: (నమస్కారం అందుకొని) అదా! సహకారానికీ—

రెం: స్వయం సహాయానికీ.—

మూ: దగ్గర్లోనే!

మా గ్రామాలూ బ్లాకులూ చేరీ బిడార్ల బాకులూ చేరామూ మన దేశంలో గ్రామాలన్నీ కలిసి బ్లాకులుగ సాగాయీ!

రహిం: మీరంతా ఆ స్వర్గానేకనా, అయ్యా!

రా: మా గ్రామాన్ని కూడా కలుపుకు పొండి దయ చేసి, పుణ్యం ఉండ గలదు.

ఒక; మీ రెవరో గ్రామనాయకులులా ఉన్నారే! . పాపం !
మీదే గ్రామం ?

రెం: మేం సమాజ వికాస కార్యక్రమం రోడ్లో అంచెలో
ఉన్నాం!

మూ: మీరింకా బయలుదేరలేదుగా. ఆ వెనుక కార్యాలో
రండి!

ఒక; మాబిడారు సాగిం దాగేది లేదు. సాభాగ్యస్వర్గం చేరే
దాకా విశ్రమించేది లేదు. రండి, వచ్చే వాగనుసరించండి
గే! ప్రభుత్వపథకం అల్లదిరో! స్వయం సహాయం చూపిదిరో
బిడార్లు సాగాయ్! ఎవ్వరికొకరూ ఆగవు స్వర్గంకనువలకూ
కూడు, గుడ్డ, విద్య, వైద్యం, ఇల్లు పెల్లగు స్వర్గముకూ

(నిష్క్రమణ)

రాము రహిం: (వారి ననుసరిస్తారు) అయ్యో--

రెండవ బిడారు;

గే! బిడార్లు సాగాం ప్రణాళికాపథ మెల్లరు పోదాంకలవండీ
కూడు గుడ్డ, విద్య, వైద్యం, ఇల్లు పెల్లగు స్వర్గముకూ
రాము, రహిం: (ప్రవేశం)

రా: అయ్యో! నమస్కారం. మీరైనా అగుతారా? మేమూ
వస్తున్నాం.

స: వెనుక పడ్డ మాకర్కూ ఇంతేనా హజ్రత్,

రా: ఇవ్వాలే నైనా కట్టు తెచ్చివాం. మాకా సాభాగ్య
స్వర్గం అందని మూనిపండేనా?

ఒక: కాదు. మిమ్మర్నందర్నీ కలుపుకొనే పోతాం. అందుకే

వస్తున్నాం మనం ఇంకో బారులో పోదాం. విచార పడకండి.

రెం: ఇప్పటికీ కళ్లు తెరిచి వాళ్లుంటే, వాళ్లనీ మేలుకొల్పు కొని, మఱీ తీసుకు పోదాం.

మూ: మీ గ్రామములో సభేర్పాలు చేయించండి. పౌరులం దర్శి సమీకరించండి. మేమూవచ్చి ప్రబోధిస్తాం.

ఒక; 7, 8 ఏళ్ళక్రిందనే బయలు దేరిన ఆ తండాల్లా సాగా ల్సిందే! వాటినడకూడదు. మనం వాటి అడుగుబాడల్లో పోవచ్చు, వాటి కష్టసమస్యలు మనకుండవు వాటి అనుభవాలు మన కుపకరిస్తాయి!

రెం; ఆ తండాల్ని ఆలా సాగనీండి! మన బాటలో పూలు చల్లుతారు! మనకు స్వాగతం చెప్తారు!

మూ: మన కార్యాలం వెనుక బయలుదేరదాం

[నేపథ్యంలో పల్లవి చరణాలు... ..]

ఒక; ఎవరెప్పుడు బయలుదేరితేనేం? బయలు దేరితేసరి! ఐదో పంచ వర్షప్రణాళిక అంతానికల్లా స్వర్గం ఇ దు గో అదుగో అంటూ ఉంటాం!

రహి: అంటే? మన 40 కోట్ల మందిమీ ఇలా బయల్దేటి పోవాలంటారా కార్యాల కట్కనీ, మన దేశంవదలీ పెట్టి? ఎబ్బెబ్బే! ఏంతా స్వర్గాం అయినా, మా కన్నా నేలా వదలం—

రా: కాదు రహీం. వీరిదంతా అలంకారయుక్తంగా చెప్తున్నారు. మనం ఎక్కడికీ పోనక్కర్లే! ఆ స్వర్గమే మన

కాళ్ళ దగ్గరికొస్తుంది! మన దేశాన్నే ఒక స్వర్గంచేసికో
పోతున్నాం!

రహీం: అదీ ఎట్లా చెప్పండి. అలంకారాల్, అంతరార్థాల్
లేకుండా చెప్పండి భాయ్!

ఒకడు: విసుభాయ్.. మొదటిపంచవర్షప్రణాళికలో ప్రభుత్వం
మనం కలిసి 31 శత కోట్లు వినియోగించి, భారతీయుడి
సగటు దినాదాయం 70 నుండి 78 నయ్యాపైసలికి పెంచు
కొన్నాం. ఈ రెండోదాంలో దాన్ని 90 కి పెంచుకో
బోతున్నాం. అందుకై ప్రభుత్వం 48 శతకోట్లు, మన
ప్రజలం 14 శతకోట్లు పెట్టుబడి పెట్టుకోవాల.

రహీం: మఱి తెల్యకా అడుగుతా! మా నాయ్కు జీతం
రోజ్కీ ఒక్కరూపాయ్ అయినా, మా యింట్లో పిల్లా,
జెల్లా పది మందీ ఉన్నాం కందా! మఱి మా ఆదా
పద్దీసెసల్ కదండీ!

రా: అవును రహీం. శతకోటిశ్వరులు, సహశ్రకోటిశ్వరులు
అయిన బిల్లాలు, తాతాలు, డాల్కియాలు, సింధియాలు
బజాజులు... వాళ్ళ శిఖరోన్నత ధనరాసులతో కలిసి
సగటు కట్టు. మన బికారుల శూన్య హస్తాల్లో ఆంతా
ఉన్నట్లే!

ఒకడు: అంతే భాయ్! నీ మిత్రుడు చెప్పింది నిజం! ఈ
ప్రణాళి కా హెచ్చుతగ్గుల్ని సమం చేయడానికే ఏర్ప
డింది. ఆ వారి శిఖరోన్నత ధనరాసు ల్ను పయోగించి
పల్లెల్లో ఉన్న మన పేదరైతుల, శ్రామికుల స్తోమతలు

పెంచుకోబోతున్నాం. కోటిన్నర నిరుద్యోగులకి పనులు కల్పించబడ్డాయి తెలుసా?

2 వ; వ్యవసాయాభివృద్ధి కొక్క ప్రభుత్వమే 563 కోట్లుస్తుంది

3 వ; నీటి పారుదలకి 486 కోట్లు

4 వ; విద్యుత్ ఉత్పత్తికి 427 ,,

2 వ; బాగీ పరిశ్రమలకి 690 ,,

3 వ; కుటీర పరిశ్రమలకి 200 ,,

4 వ; రహదారులకి, వార్తా సంస్థలకి 1385 ,,

2 వ; విద్యా, వైద్యసంస్థలకి 945 ,,

1 వ. ఇలా ఒక్క ప్రభుత్వమే మొత్తం 4800 కోట్లు పెట్టు బోలి పెట్టూంది. ప్రజలు సహకారం, స్వయంసహాయం వర్షిస్తే, ఈ ప్రాణంలేని రూపాయలే ... పేదరికంతో ఆగారోగ్యంతో, అజ్ఞానంతో ఎండి మోళ్లయిపోయిన ప్రాంతాన్ని నందనవనం చేస్తేస్తాయి! సాభాగ్యస్వర్గం అన చుట్టూ సృష్టవుతుంది!

రహి; అమ్మా! చాలాసంతోషం అయింది. మాసహకారం స్వయంసహాయం కావాలి అన్నారే — ఏ చెయ్యాలి. చెప్పండి?

తా; సంఘసేవలో మాజీవితాలంకితం చేస్తున్నాం.

(చేతి కోచేయివేయును)

ఒక; (కరచాలనంచేసి) వెరీగుడ్! మీలాటియవకులు ఇతి గామంలో పదిమందుంటే పంచవర్ష ప్రణాళిక పంచమాసాల్లోనే ముగియ గలదు ఇట్లు చూడండి.

మీ గ్రామానికి ఓ ప్రణాళిక తయారు చేసికొని
బ్లాకులో చేరండి. మన బ్లాకులోని నూరు గ్రామాలూ
ఒక్క కార్యాగా పురోగమించి, ప్రోవలో పడదాం.
సాభాగ్య స్వర్గం చేసుకొందాం.

రహిం: అరే బాబా! మళ్ళీ ఏకోఅర్థంకాని అలంకారాల్లో
చెప్తున్నారు!

రా: (వీపుతట్టి) నేన్నెపుతాలే! రా. ఇప్పుడే, ఇక్కడే నడుం
కట్టి, కార్యరంగంలో దూకుదాం. (నడుంబిగిస్తాడు)

రహిం; అచ్చా! (నడుం బిగిస్తాడు)

ఒక: (తిరిగి మేకుహండు) రేపాస్తాం. మీ గ్రామంలో పౌరు
లందరినీ సమీకరించి, ఒక సభేర్పాటుచేయండే!

శా: తప్పక. నమస్కారం (నమస్కరించి, తిరిగి) చూడండి
సభేర్పాటుచేసుకునుంటాం మా పంచాయితీపార్కులో.

ఇంకా....

ఒక; (చూపి) ఇలాటి ఫలకాలు కూడా తయారుచేయించి
ఉంచడే! జాతీయ పతాకోటి నొరుకుతుంది కదు!
చాలు. ఇంకేం అక్కర్లే!

రెండ: ఏడాది కో రోజు ఆర్జనైనా పొదుపు చెయ్యండి!

మూ: నేషనల్ సేవింగ్సు సర్టిఫికెట్లు కొనండి!

నాల: మీనిల్దలు మీకు వడ్డిస్తాయి! అవే పేదలకి అన్నం
పెడతాయి!

రహిం: అయితే నాకు తెలియక ఆడుగుతా, పొదుపు
ఆటార్ అదే మండీ!

ఒకడు: ప్రతి పౌరుడూ ఒక దినాదాయం అంటే సగటున

ప్రతి భారతీయుడూ 78 నయాపైసలు చొప్పున—

రా: పదిమండున్న రహీం ఇంట్లో $10 \times 78 = \text{రు.} 7 - 80$ పై.

పొదుపు చెయ్యాలన్నమాట గదండీ.

ఒక: అవును. ఎప్పుడున్న పావలాతో అప్పుడొక చీటి చొప్పున కొని, పడేస్తూఉంటే — ఏదురూపాయలు కావటంతోనే దాంతో ఒక నేషనల్ సేవింగ్స్ సర్టిఫికేటు కొనుక్కోవచ్చు! 12వ శ్లో రు 8-25 పై. అవుతుందది.

రహీం: అంటే?

రా: ఇదిగో. ఇవి పావలా చీట్లు, ఇది సర్టిఫికేటు! ఇంటికెళ్లాక ఇంకా వివరంగా చెబుతావే! 310 వేలాచేసాల్లు వెన్యూ రూపాయల సర్టిఫికేట్లు కొనాలి కదండీ?

ఒక: అవును. మనదేశాన్ని మనకు ఆవాలముద్దై నిలవూతుంది!

మన దాన్ని ప్రభుత్వ పరంగా ఉంచుకొన్నందున అలావచ్చే 50 కోట్లూ ప్రణాళికాకార్యాలలో తిప్పుకోటం జరుగుతుంది. అదే మన దినాదాయాన్ని రూపాయకు పావలాలు పెంచుతుందై దేశాలో! ముఖ్యంగా ఈ పెరుగుదలంతా పేద కృషికుల, శ్రామికులలోనే గురిపెస్తూదన్న మాట మఱవకండీ!

2 విధాలు;

గే: పల్లెలభాగ్యం బ్లాకులభాగ్యమే! బ్లాకుభాగ్యమది దేశముదీ
కమనస్సుతో పదండి ముందుకు భాగ్య స్వర్గము

కనువరకూ (ప్రస్థానము)

రామ, రహీం (వారిననుసరింతురు) శైలవు

విష్కంభము

(తెరిచి ముందు వెంకయ్య, మీనన్ ప్రవేశము)

వెం; మీనన్ గారూ, శ్రీ, శ్రీలంటే ఒళ్లుమొలచి. కళ్లుమూసి.

ఆదర్శం విడిచి ఆత్మగౌరవం బాసేయువకుల్లో...

మీ; రామూ శర్మమత చిత్రం అంటారు. అంతేనా?

వెం; యవ్వనారంభంలోనే కామక్షుత్తుకుగుఱయ్యేయువకుల్లో

మీ; రామూ ప్రవర్తన విపరీతం అంటారు అంతేనా?

వెం; అవును మీ; ఇదేదైనా మనోవ్యాధంబారా?

వెం; కాకపోతే, ఆరోగ్య వంతుడు, పుస్తాధికుడు అయిన

వాడి యీ నైరాగ్యాని కర్థం ఏమిటంటారు?

మీ; నాకూ అలాగే తోస్తూంది. ఒకటడుగుతూ, అతనికి

మీ అమ్మాయి మీద విముఖత్వం కానీ, ఇంకో

అమ్మాయిమీద సుముఖత్వం కానీకారణంకూడా?

వెం; రామ! రామ! నీతంటే వాడికి తగని ప్రాణం అండీ!

వాడి కోటిక మీదే దానికి ఇంగ్లీషు చెప్పిస్తున్నాకూడ

మీ; ఉహూ! ... అయితే అతనామెకేం అయినా బహు

మానాలెప్పుడైనా చెయ్యటం ఉందా?

వెం; ఎప్పుడూ లేదు. కానీ ఒక్కసారి మాత్రం—అదైనా

ఈ మధ్యే—స్టూరెన్సు నైటింగేలు నేనా చరిత్రొకటి

బహుకరించి న్లున్నాడు.

మీ; ఉహూ! ... ఆమె? అతనికి? దాని ప్రతికృతిగా—

వెం; ఆ... సుభాష్ చంద్రబోస్ బొమ్మ—ఊలుతో అల్లిన

డిజైను— బహుకరించింది.

మీ; (ఆలోచించి)— ఆ! అర్థంఅయింది. ఈ కేసు నేను

పుచ్చుకొంటా, పదండి మీ ఊరు. (ప్రసానం)

దృశ్యం 2

(వెంకయ్య ఇల్లు - ప్రవేశం కిష్టయ్య, రాము)

కిష్ట; మీ మేనమామరా అడుగుతూంది! నీ బాబుని... నేను నిన్ను పైకి చదివించలేక, కళ్లుతేలేసే సరికి, ఆ పైన అందుకొని. బస్ట్రో పెట్టి, దొంగబాబుకి నడిపినట్లు సర్వం నడిపి చదివించి, నిన్నింతవాణ్ణి చేసిన మేనమామరా అడుగుతూంది! ఊ... అను.

రా; (తలవంచు కొనును.)

కిష్ట; ఒప్పుకో! సీతని చేసికొంటానను. వాడికింకా ఎవరైనా కొడుకులంటు ఉన్నారు కనకనా?... లక్షాధికారి! వాడి లక్షలన్నీ నీవే! ఇదిరా మోకాల్లాడ్డకు. “ ఊ ” అను, వాడి ప్రాణం సంతోషిస్తుంది-

రా; ఆమరతు పెట్టి చేశాడా నాన్నా ఇదంతా?

కిష్ట; పిచ్చవాడా! మరతు లెందుకురా దీనికి? అది పుట్టినప్పటి నుంచీ ‘రాముడికి పెళ్లాం పుట్టింది. రాముడికి పెళ్లాం పుట్టింది’ అనుకొంటూరాలే! అందుకేగా దానికి సీతని పేరుకూడా పెట్టిందీ?

రా; (మాట్లాడడు.)

కిష్ట; ఇష్టం లేనివాడిపైతే, నువు పెట్టాల్సిందిరా ఆ మరతు? ... నువు చేసికోక పోతే అది కన్యగా ఉండపోతుంది ట్రా! బలవంతంగా ఇంకోడి కిచ్చి, కడితే ఏ నుయ్యో, గొయ్యో

రా; (చిరునవ్వి) కాదు. సీత పిరికిపనిగ జాగ్రత్తగానే తీసికోటానికి. హిందూసంఘంలో కన్యగా ఉంట్టి పోయే అవకాశం లేకపోతే. దాన్నివీడి, ఏ బ్రహ్మసమాజానోష

కీప్ట; ఆ! నిన్ను నమ్ముకొని, వాడు కన్యాదాన ఫలంగాడా దక్కించుకోలేదురా! ... నీకు నచ్చాలనీ, దానికిదొరల చదువు చెప్పించాడు కాదుట్రా? ఇప్పుడది శా శ్వ త కన్యగా ఉండిపోతే... తగ్గే కాయ భారమే అవుతుంది! ఏట్లో గుడిసె వేయిస్తాడు! అదొకవేళ ఆత్మహత్యకేజరికి నువ్వన్నట్లే చేస్తే - వెంకయ్య పుత్ర హత్యకీ ఆ పైన ఆత్మహత్యకీ కూడా జరికడమే కొంటా.

రా; (నవ్వి) ఉహూ! అది కన్యగానే ఉండిపోతే ఆత్మ హత్యకీ జరికకాదు! మానవులందరికీ చోటున్న విశాల హృదయంలో ఏదోఒక్క వ్యక్తికి పీటవేసి తీరా లనే సంఘ శాసనానికి రోసి. జీవితం విలువ సీతకి తెలుసు !

కి: (పండ్లు కొటికి, కోపంతో) అయితేరామూ, మేనత్త మేనమామబిడ్డలూ, స్త్రీ పురుషులూ అయిన మీ మధ్య ...యవ్వనంలో ఉన్న మీ మధ్య ఈ ఏకత్వానికి కారణం ఏమిటో నాకర్థం కావటంలే.

రా; అనార్ సలీలం; లైలా, మజ్నులం అనుకోవద్దు. మేంనాన్నా! ఈ లొకికాలన్నిటికీ అతీతులం నాన్నా! అవీ... లోకహితాలు! ...పవిత్రాలు!! ...దివ్యాలు!!! విశాలాలు!!! త్యాగమయ్యాలు!!!! సేవార్పితాలు!!!!!!

కి: (కొస ఉద్రేకంతో) అయితే దాని హృదయం నీకేలా

తెలుసు! నువ్వు దానికేమైనా బోధించి, తయారు చేస్తున్నావా? (ఉద్దేశకంఠమింగి) హానీలే! ఇద్దఱూకలిసి, ఏబ్రహ్మసమాజంలోనో జీవించటం దేనికి? మా కళ్ళకి జంటపండుగల్లా మానట్టింట్లోనే ఉండిపోరాదూ? మీ ఆశయాలకేం అడ్డురామే! మఱి మా ఆశలపై ఈగొడ్డలి పెట్టెందుకు?

రా: ఆ!... సుభాష్ చంద్రబోస్ లా నేను, ప్లారెన్సు కన్య లా సీత... సంఘసేవలో జీవించాలనుంది.

కి: అసంభవం! మీరూ మానవమాత్రులు! దేవతలేంకారు! ఉప్పు, కారం తినే యవ్వనులు! ఇనుప కచ్చడాలు కట్టిన ముని పుంగవులకే కుదురలేదు కాని; ఇంక మీకా? ఒక వేళ మీరిద్దఱూ... మొగుడు, పెళ్ళాం కాకుండా ఉండగలరేమో కాని ఎవరు ఎవరికో ... నువ్వుభర్త, అది భార్య కాకుండా ఉండగలరా? ఉండ లేరు. అది ప్రకృతికి విరుద్ధం!

రా; మేం ప్రకృతికి ఎదురీదుతాం నాన్నా. బ్రహ్మచర్యం నుండే సన్యాసం తీసికోలే ఆది శంకరులు!

కిప్ట; ఒరే! నాకు చెప్పకురాఅదంతా! అందుకేగా కాళ్లు, చేతులు కాల్చు కోవల్సొచ్చిందాయన! చచ్చేముందు బయటపడలే హీల్టర్ బ్రహ్మచర్యం ఎంతటిదో! అలాగే నీ ఆరాధ్యమూర్తి సుభాష్ చంద్రుడికూడా యూరపు లో ఎక్కడో భార్యుందని వినం? ... మఱి మన నాయకుడు—

రా; అగండి దయ చేసి అంతటితో! మా అదర్శనాయకుల్ని
ఆడిపోయకండి. నోకులు కాకులు. పిల్లితోకచూచి పులి
పులి అంటారు! కిట్టని వాళ్ళమధ్య చారాలు నమ్మకండి
కీప్ట; ఋజువులు, సాక్ష్యాలు: దృష్టాంతరాలు ఉన్నాయి.
సిప్ప తేలి పొగ రాదు.

రా; నా హృదయ మందిరాల్లో ఉంచుకొని, ఆరాధించు
కొంటున్న మా అదర్శ దేవతల కే వంకలూ లేవు...
నారి చరిత్రల్లో అర్థంకాని అధ్యాత్మాలేమైన ఉండు
ఉండవచ్చు కేకాశాని, ముఱికి పుటలు మాత్రంలేవు
కీప్ట; నీకు తెలియదదంతా. అడుగో మీమామే వస్తున్నాడు
ఏం చెప్పుకొంటావో ఏమిటో నా కెందుకు?

పె; (ప్రవేశం) చెప్పుకోటానికేంఉంటుంది రాకీప్టయ్యా! పసి
వాడు! వాణ్ణిడిగితే ఏం అంటాడు! తాంబూలాలు తనే
పుచ్చుకుంటా నంటాడా ఏపైనా పెళ్లికొడుకు! ...
అలా అంటూనే తేపు వాడే వచ్చి కూర్చుంటాడు పీట
లమీద

రా: (విసుట అభినయిస్తాడు.) [నేపథ్యంలో...]

వ|| భగవద్భక్తి కోకలిగే బ్రహ్మనందం తరువాత దేశభక్తి
లో కలిగే త్యాగానందమే గొప్పది!

సీ|| మందార మకరంద మాధుర్యమున దేలు
మధుపంబు వోవునేమదనమలకు!

నిర్మలమందాకినీ వీచికలదోగు

రాయంచచనునె తరంగిణులకు!

లలిత రసాల పల్లవ ఖాదియైచొక్కు-

కొయిల సేరునే కుటజములకు?
 పూర్ణేందుచంద్రికా స్ఫురిత చకోరకఁ
 బరుగునే సాంద్రనీహారములకు?
 గే! అంబుజోదర దివ్యపాదారవింద

చింతనామృత పానవిశేషమత
 చిత్తమేరితి నితరంబు జేరనేఱు?
 శేష సేవానురక్తయుద్విగ్నదివ్య
 చిత్తమేరితి నిహసుఖాల్ చిత్తగించు!

(దీపాలు ఆర్తాయి. నీలపు ఫోకసింగు. ప్లాటు వై
 మందరం నాగస్వరం వినిపిస్తుంది)

మీనన్: (వెనుకగా ప్రవేశించి, దండంతో కిష్టయ్యని
 పులిసజేసి, రామూను కన్నార్పక చూస్తూ దండం
 వేసి నవ్వుతాడు)

రాము: ఎప్పుడూస్తాడు.)

మీనన్: రామూ?

రా: ఊహ

మా: పీ అర్థపతాకు మనస్సులోకి పో

రాము: ఊహ (వేలుతో చూపుతూ)... అ... అ... అదిగో

నాస్మాదయం (రామువైమాత్రం ఎట్టా ఫోకన్, ప్లాటు
 వై నాగస్వరం) దానిచుట్టూ గిట్టున తిరుగుతూందొక
 వెలుగుచక్రం! దాని మధ్య... అదిగో... అది సీతను
 కొ... .. వెలుగుకి నాకళ్ళు మిరుమిట్లు గొల్పు,
 తున్నాయి ... ఉండండి, ఆసక్తి నే అమ్మ, నాన్న

మామకూడఉన్నాడు ... ఆం... వారంతాతూగుతున్నా
రేవో కాటాలో! ... తేలిపోతున్నారే! ... క్రిందిపల్లెంలో
అదెవరు? నాగ్రామం! నాగ్రామస్థులు!

మీ: ఉప్పులాం! ... నీ తెల్లా అగుపిస్తూందీ?

రా: నీతా? ఆ అనంత మానవకోటిలో ఒక్క తెగా అగు
పిస్తూంది!

మీ: సరే. నీతను నీవు ప్రేమించటంలేదా ?

రా: ప్రేమిస్తున్నా.

మీ: పెండ్లి చేసికొంటావా?

రా: (నిట్టూర్చి) పెండ్లి? ... కళ్లు, తల తిరిగి పోతున్నాయి

మీ: (దండముతో (స్వశించి) ఇప్పుడో ?

రా: బాగుంది ...

మీ: నీతను పెండ్లి చేసికొంటావా? ఆమెకు నీ హృదయం
లో స్థానం లేదా ?

రా: ఆ... అదిగో! నీత... నా హృదయ పద్మంలో నిలిచి
ఉంది... దివ్య నాట్యం చేస్తూంది... అరుగో... సోదర
గ్రామస్థులు... అంతాచుట్టు ఆవరించి పూరే కల్లాపాడువు
కుంటున్నట్లున్నారు ! వారంతా నా సేవలభిలషిస్తున్న
ట్లున్నారు! ... ఏంచెయ్యాలోతోచటం లేదు. నా ప్రేమకు
అంతు, హద్దు ఉన్నట్లులేవు! [దీపాలు వెలుగుతాయి]

మీ: (దండంతో దిగతుడిచి కిష్టయ్యని) వెంకయ్యగారు
మఱి కొంత సేపటికి కాని రామూ మనలోకంలోకిరాడు
కిష్టయ్యగారూ, రామూని నిద్రబుచ్చి, ఆతని హృదయంలో

రహస్యాన్ని కొంత వఱకు చూపాను. బాహ్య శక్తులకు జంకి నిజరూపంలో సంచరించలేని అతని మనోభావాల్ని చాలవఱకు తెలిసికోగల్గొందా!

ప్ర: ఆ. ఆ. మాటంటేపడిపోయింది కాని, చూస్తూనేఉన్నా. మీరుగొప్పవారు. చికిత్సకూడా మీరే చేసి మావాణ్ణి మళ్లా మామూలువాణ్ణి చేసి, పుణ్యం కట్టుకొండి. మీ కడుపున పుడ్తాం,

వె: పా డే సిద్ధార్థుడోలా సన్యసింపకుండ చూడండి, బాబూ. మీ: ఊ. రోగనిదానం అయిందికదా! ఇంక చికిత్స కని పెట్టాలి. ఓ నెల పట్టచ్చు మొత్తం.

వె: కానివ్వండి. ఎంతకాలం అయినా సరే! ఎంతడబ్బెనా సరే! మా రామూని తిరిగి మావాణ్ణి చెయ్యండి.

కి: మా రెండుకుటుంబాలకివాడే! నా కొడుకైనా,

వె: నా అల్లుడైనా, నీతే కూతురైనా,—

: కోడలైనా!

మీ: కానివ్వండి. ప్రయత్నిద్దాం. ఆవైన దేవుడున్నాడు. అక్షరాలా కళ్యాణానికుపయోగించే నా శక్తి సార్థక మవుతుంది. తిరిగి దర్శిస్తాం (ప్రసానం)

వె: వెంకటేశ్వర స్వామీ, తండ్రీ! మా వాణ్ణి తిరిగి మాలో కలుపుకోండొచ్చి, వెయ్యిసార్లు పదార్థుల కొబ్బరి కాయలు కొట్టా.

కి: చేతి మురుగులు, చెవులపోగులు, తలనీలాత్మసహా నిలుపు దోపిస్తా స్వామీ! ఏడుకొండలవాడా! (ముడుపు కట్టి)

వెంకట రమణా! వడ్డీకాసులవాడా! ఆపద మ్రొక్కుల
 వాడా రక్షించు తండ్రీ! మావియ్యం ఖాయం చెయ్యి.
 వెం; మ: కోటాంధ్రుల కులదేవతా, ప్రత్యక్షబంధూ, ఇదిగో
 ముడుపు కడ్తున్నా. (ఉంగరాలు తీసి) మా రాముని
 మాకు దక్కించు. (ముడి కడ్తు. నిష్క్రమణ)
 కి: కాంగ్రెసూ, కమ్యూనిష్టువాళ్ళలా మావా డ్డేజెలుకో
 పోకుండా చూచి, కాపాడు శ్రీనివాసా! పద్మావతీ
 నాథా! దేవుడివి నువ్వేచేసికొన్నావు పెళ్ళిమీదపెళ్ళి!
 మ:వాణ్ణి బ్రహ్మచారి సన్యాసిగా పంచేస్తావులే!
 స్వామీ కరుణించు. (నిష్క్రమణ)
 (తెటపడి, తిటిగిలేచును.)

దృశ్యము 3

[చేను. మీనన్, రాము]

మీ: ఎంత మనోహరంగా ఉందీ దృశ్యం! వచ్చే యీ
 రోజుల్లోనాగార్జునసాగర్ కుడితట్టు కాలువొస్తే, ఈతిం
 దంతంతా పోతుంది కాబోలు!

రా: ఆ.

మీ: ఇక్కడి నుండివిను. మధ్య ఏతాం మీద వాడు పాడే
 పాటకి ఇటు, అటు ఏతాంలమీద వాళ్లు తీసే రాగాలు
 వంతల్లాలేవు! మధ్యవాడి మోట దొణ దొణ, కిచ కిచ
 లకీ, ఇటు అటూవాళ్ల గలగలలు, జలజలలూ స్రుతీ.
 తాళం వేస్తున్నట్లులేవు! ఇదెంత అపూర్వదృశ్యం అటావు?

రా: ఏతాంలమీద వాళ్లబ్రతుకులు కత్తుల మీద సాములు కావంటారా మీనన్ గారు? ఆగుపించే ఈదృశ్యంలో అని గుండే ఆదృశ్యమొ?.. వారిప్రాణాల రెప రెప పైకి విసిపించేదికాదు! వారి చెమటధారల్లో కలిసి, ప్రవహించే వారి నెత్తురు ధారలు పైకి కనిపించేవికావు!

మీ: అదట్లాడంచు. మండువేసవిలో కూడా వాగుచెలమల్లో నీరుంటుందే?

రా: ఆ. ఉంటుంది! ఎండిపోయిన కండలు పనిచేస్తే నీరు రావటంలే ఆమోట తిత్తుల్లోకి?

మీ: సరే. కొండలమీద కురిసే వానంతా వాగులై మన ముందు ప్రవహిస్తుందే?

రా: (నవ్వి) మనబావుల్లో, చెఱువుల్లో జీవనాలన్నీ ఆరిపోగా ఏర్పడే మేఘాలన్నీ ఆకొండల బళ్లలోనే కుమ్మరించాలి? వాటి మోచేతి ధారలేగా ఈ వాగులు?

మీ:—రామూ,

రా: ఊం, ఒక్క గంట ఆగండి. 'నదీనాం సాగరోగతిః' మనకు శాశ్వతం అల్లా యీదుమ్మే!

మీ: రామూ, చిత్రంగా ఉంది. మాబోంట్లానందంతోపాటి పోయే యీ అందమైన దృశ్యం నీ కంతాదుఃఖమయం గానే తోస్తున్నది! అపరసిద్ధార్థుడిలా ఉన్నావు.

రా: చూడండి మీనన్ గారు, లోకం అంతా అధికారం, ద్వేషం, దోపిడీ! వాటికి సేవ, ప్రేమ, త్యాగం తరణో పాయాలు!

మీ: అయితే ఏంచేస్తానంటావు? నీ కానందం ఎందులో లభిస్తుందంటావు?

రా: “నిశ్చైకకుటుంబ” దర్శి రవీంద్రుడు, భారతజాతి పిత గాంధీమహాత్ముడు, ఆంధ్రోద్ధారకుడు శ్రీరాములు వాళ్ల ఆదర్శాలు నా బోంట్లకి అతీతా లనుకొంటా.

మీ: మఱి...

రా: మఱి ‘గ్రామైకకుటుంబ’ కాదర్శం నన్ను నిలుకెల్లా గగుర్పొడుస్తోంది. జీవితం నా గ్రామసేవలో గడిపెయ్యగలిగితే!

మీ: బాగుంటుంది. అందులో సీత సహచారిశైలే చాలా అనుకూలిస్తుంది. ఆమె, ఆమెలక్షలు ధన్యం అవుతాయి. మీ సేవలబ్ధితో మీ గ్రామం ధన్యం అవుతుంది!

రా: కాదు. భార్య లేకపోతేనే జవహర్లాల్ నెహ్రూ) బేతాని కెక్కుడు సేవచేయగలుగు తున్నాడేమో! ఇందిర సాయంతో సేవచేసే నెహ్రూలో త్యాగమే తప్ప స్వార్థం ఏమిలేదు.

మీ: ఆవును. దేశీయుల్లో పెచ్చుపెట్టిగే యీ స్వారానికీ, అవినీతికీ పెళ్లి, సంసారం, ఇవే కారణాలేమో నని పిస్తున్నాయి నాకున్నా.

రా: స్వరాజ్యం, స్వరాష్ట్రం వచ్చేతాక ఇంక కోరాల్సింది సాభాగ్యమే. నా చెవుల్లో రింగ్ ముంటున్నాయి మొన్నటి బి. డి. ఓ. గారి వాక్కులు, నాటి ఆ పాట.

[నేపథ్యంలో: పల్లవి.]

నా గ్రామాన్ని సమీకరించి, మొదటి మెట్టులో ఉన్న సమాజవికాసతండంలో కలిపేస్తాను. అదే పద్దుంది కార్యాలవరుసలో!

మీ: (స్వ) చికిత్సా విధానం ఇతనినోటనే రాబడ్డాను. ఇదే అదను. (దీపాలు అర్తాయి— ఆకుపచ్చని ఫోకస్— తండంతోలాకి, ప్రకాశంగా) రామూ,

రా: ప్రతిగ్రామం... .. (కనులుమూసి)

మీ: ప్రతిగ్రామం ఒక్కొక్క ఐదేళ్ళపథకం వేసికొని, దేశకార్యాల వరుసలో కలుస్తే—

రా: ఒక తియ్యని కల—

మీ: ఒక తియ్యనికల ఒకఅతివాస్తవిక జీవితంగా మార్పు దంటావు!

రా: అవును. కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులద్వారా

మీ: దేశం స్వర్గం అయిపోతుందంటావు! (బండపై కూర్చోచెట్టును — నేపథ్యంలో నాగస్వరం—)

మీ: రామూ,

రా: ఊఁ.

మీ: నీ ' టో— మనస్సు ' లోకి వెళ్ళు (ఎట్టఫోకస్) ... నీవు లక్ష్యాధికారివి కదూ?

రా: అవును.

మీ: పలుకుబడి కలవాడివి నీ గ్రామంలో.

రా: అవును.

మీ: నీ ఆశయం ఏమిటి? దాని నెలాతీర్చుకొంటావు? నీ కేంద్రైనా పథకం ఉందా?

రా: ఏదో చల్లని - తీయని -- అనుభూతి! (సీలిఫోకన్)
 పండువెన్నెల్లు - చల్లగాలులు - పూల వాసలు -
 ఏలపాటలు - అంతా ఏదో తీయ్యని అనుభూతి ! ...

మీ: ఆ అనుభూతిలో?

రా: దానిలో ఒక చంద్రకాంతశిలాపీఠీ - తూగుటుయ్యెల -
 దానిపై ... ఎవరమ్మా నీవు? ... తలపైగల మల్లెల
 చుట్టుకుదురుపై క్షీరభాండం. దానిపై మకరందపాత్ర
 ఒడిలో ధాన్యపు కంకులు, చెఱకుదంట్లతో సాక్షాత్క-
 రించి, చేతులుచాచి, కళ్ళతో పిలుస్తున్నావు! నీపచ్చల
 చీరపైటా, నిన్ను ఎక్కడో చూచినట్లున్నాను! ...
 ఓహో! నాగ్రామమాతవి! నమస్కారం, గ్రామమాతా
 నమస్కారం.

మీ: గ్రామైక కుటుంబకమ్!

రా: ఏంటమ్మా “గ్రామలక్ష్మీ” నీ నిజస్వరూపంతో నాకిలా
 సాక్షాత్కరిస్తున్నావా? ధన్యోస్మి! గ్రామరూపంలో ఉన్న
 నీవిశ్వరూపాన్ని గుర్తించలేక పోయాను! నాపై నీకెంత
 దయ!

మీ: గ్రామైక కుటుంబకమ్!

రా: అమ్మా! నీ ఒడిలోకి నన్ను తీసికొంటున్నావా?

ఆహా! ఏమి భాగ్యం! గ్రామప్రజారూపమైన నీయొడిలో
 నడిబొడ్డునినేనే! ... నాచుట్టూనే నా సోదరగ్రామస్థు-
 లంతా ఆవరించి ఉన్నారు, వారంతా నాకేవో తెస్తు
 న్నట్లున్నారు,

మీ: ఏం తెస్తున్నారేం?

రా: వీరంతా—ఎవో ... అన్యోన్య సహకాంక - స్వయం
సహాయక కుటుంబంలా ఉన్నారు! సాలెకాబోలు ...
నాకొకటే! ... ఎవో తాపితాలునేసి, తెచ్చి, అందిస్తు
న్నాడు. కంచరి పాత్రలు, చాకలి ఇస్త్రీదుస్తులు, కమ
సాలి ఆభరణాలు తెచ్చి, బహుకరిస్తున్నారు. మేదటి,
తాపీ, వడంగి, వీరు, వారు అంతా యేవేవో ఉపాయ
నాలు తెస్తున్నారు! వీరంతా ... ఎందుకో ... నా
కొకటే ... జీవిస్తున్నట్లున్నారు! వీరికి నే నేంకావాలి?

మీ: భజంతీ?

రా: భజంతీలు జనకశ్యాణానికై సానాయిలు స్రుతిచేసికొం
టున్నారు! స్త్రీలంతా మాకేవో హారతులు తెస్తున్నారు

మీ: నీ కళ్యాణమే కాజోలు!

~~రా: నా కళ్యాణమే అయితే గ్రామంలో వీ రందరికీ ఎందు
కీ అడవిడి?~~

మీ: నీ కళ్యాణమే గ్రామకళ్యాణం!

రా: నా గ్రామకళ్యాణమే నా బ్లాకు కళ్యాణం!

నా బ్లాకు కళ్యాణమే నా దేశకళ్యాణం!

మీ: మనదేశ కళ్యాణమే సప్తపదకళ్యాణం కూడ!!!

రా: అయితే వీరందరికీ నేనేం అవుతాను? వీరి ఋణం అంతా
ఎలా తీర్చుకొంటాను? వీరి సేవకి ప్రతిసేవ నేనేం
చెయ్యగలను?

మీ: నీ కళ్యాణం అయితే నీ పెండ్లికూతురెవరో? నీతకదూ?
[పిస్తాలు మోత--దీపాలు ఆర్తాయి -- ఎఱ్ఱని వెలుగు
ఫోకసింగు]

రా: అబ్బ! హతోస్కీ! (నిట్టూర్పులు) దీపం ఆర్పేశారు?
కళ్ళు చీకట్లు క్రమ్ముచున్నై ... ఎవరోయీ తెలు
దించేశింది? ... నేను బ్రహ్మచారిగనే ... గ్రామహితా
ర్థం-- సన్యసిస్తే నీకెందుకు?

మీ: (స్వగతం) పూ! ... పోరపాటయింది. (ప్రకాశంగా)
అడుగు బాపూ! భారతపిత అమరజ్యోతి! (ఒక్కొక్క
దీపం వెలుగుతుంది -- నేపథ్యంలోపాట! నగారా---
ఘాటుమాత్రం --- శాంధీపటం గో చ రి స్తుంది.
మందరంలో పాట)

గో! బాపూజీ మ-హాత్మాగాంధీ! భారతస్వాతంత్ర్యజ్యోతి
భారత సాభాగ్యజ్యోతి!

స్వేచ్ఛోపసి దెచ్చి, దాస్యము పోదెంచి, ధన్యత చేకూర్చి
హృదయములో, చరితములో, పూజల నిటు నిలిచితి

(స్లడ్ లైట్లు వెలుగుతాయి) కద! బా

రా: నమస్తే! (కన్నలు క్రమక్రమంగా తెలుస్తూ) బాపూ
వెలిగించిన అమరజ్యోతి జగత్తుకేజ్యోతి! జగజ్జ్యోతి!
పదునాల్గు సూత్రముల ప్రపంచితజ్యోతి! కలిసి వెలు
గుతే!

మీ: వెలిగించు రామూ, నీవే అందుకు సమర్థుడివి! అందుకే
నీవు పుట్టినది!! (తెలుపడి, లేచును)

దృశ్యము 4

[ప్రవేశం మీసన్—వెంకయ్య, కిష్టయ్య కూర్చుని ఉండగా వెంకయ్య యింటిలో...]

మీ; ఒకే ఒక్కచికిత్సావిధానం ఉందండీ చెయ్యగలుగుతే!

వెం: చెప్పండి. అనుమానించక చెప్పండి. చేస్తాను.

మీ: మీ ఆ స్తంతా ఎంతంటుందండీ అసలు?

కి: 200 ఎకరాలపల్లం, 100 ఎకరాలమెట్టా—

వెం: ఒకలక్షరొఖం, నగా, నట్రా, ... ఊళ్ళో ఒకటి, పేటలో ఒకటి రెండుమేడలు, ... అన్నీదానికే...

సీతకే! దాన్నిచేసికొంటే రామూకే!

మీ; సరే ననుకొండి. మీ రొక సాహసం చెయ్యాలి...

ఆ స్తంతా రామూపేర వ్రాసేయ్యాలి, సర్వహక్కుల్లో... ఇప్పుడే! ... ఏం? అలాచూస్తారేం? భయంలేదు. అదర్శమూర్తులు మోసంచెయ్యరు! రామూ అదర్శమూర్తి!

వెం: (చిరునవ్వుతూ) | వాసేస్తా. నాకే అనుమానంలేదు, ఒకవేళ అటుసూర్యుడిటుపొడిచి, ... అవకూడం దైనా కానీ! ... వాళ్ళిద్దర్నీ కలపటాని కంటే ఎప్పుడైనా ఏదైనాచేస్తాను! ఇప్పుడే, అంతా వ్రాసిస్తాను!

మీ; సరే. వినండి. నాతో ఒకబ్రహ్మాండమైన గ్రామాభ్యుదయపథకాన్ని గూట్టి చర్చించాడు రాము, దానికెంతో ధనం కావాలిట! సగానికి సగం ప్రాజెక్టు వారిచ్చినా, అదిసవైలయితే, నెమ్మదిమీద సుముఖుణ్ణి చేసికో వచ్చుతన్ని.

వెం; ఆ మూడుమ. ఘృ వేసి, కొంగుముడితో నాకు మ్రొక్కాలి కాని, అంతా ధారపోస్తాను.

కి; ఇప్పుడైనా ఆపరతుపెట్టి, మరీముందుకుపో వెంకయ్యా! ఆ తర్వాతేవరైంఅనుకున్నా ఏం ప్రయోజనం ఉండదు.

మీ; ఆయ్యబాబోం! ... అలా కూడదు. అసలు వ్యవహారమే చెడచ్చు! సీతా, రామూకలిసి, గ్రామసేవలో తిరగనిండి కొన్నాళ్ళు. ప్రేమకడే దారితీస్తుంది! పెళ్లి సంగతి తరవాత! ... ఇలాటి వ్యాధుల కిట్టిదే చికిత్స!

వెం; అలాగే కానివ్వండి!

కి; అంతే నటారా?

వెం; అంతేకీష్టయ్యా. బాగుందీ వివాహపథకం. (చిరునవ్వు)

మీ; మీకు తోడు, ఇంకాబక రిద్ద టిణాగే సహకరిస్తే, ఆ పైన జిల్లాబోర్డు, పంచాయితీబోర్డు, డెవలప్ మెంటు బ్లాకు కూడా సహాయంచేస్తాయిట!

కి; (బాగుందన్నట్లు అంగికాభినయం)

రా; 'ట' ఏమిటి? చేసితీర్తాయి, మేం ఇప్పుడే మనబ్లాకు అధికారితో మాట్లాడొస్తున్నాం. మన గ్రామాన్ని రెండో ' నిలోభేరి ' యో ' పిలాని ' యో చేసేద్దాం. మన పొలుగునే ఎన్ని సోవియట్ గ్రామాలు లేవు? బ్లాకు లంటే ఏమిటి? సోవియట్లలాటివే ! ... ఇవాళ సాయంత్రం మీటింగు

రహిం; (ప్రవేశించి) కరపత్రాల్ అన్నీ పంచీ వచ్చాన్
భాయ్ గ్రామంలో.

రా; సరే. మిగతా పని చూడు. (రహిం ప్రస్థానం).

మీ; మీ మామగా రెవో శైల విస్తున్నారు తామూ

వెం; లక్షరూపాయలు రొక్కంతో సహా నా యావదాస్త్రీ
రామూ నీ పేర వ్రాసేసి, —

రా; వ్రాసివ్వక్కర్లే! వాగ్దానం చెయ్యండి చాలు నేటి
మహాసభలో! ఒకవడి పెట్టినవా శ్లవుతా రితర దాతలకి!
సమాజవికాసోద్యమానికి జలకుతాతారు! గ్రామోద్ధారకు
తాతారు!

వెం; వాగ్దానం చేస్తున్నా. నా ఆస్తికాదు. శరీరంతో నా
ర్థ్యం ఉన్నంత వఱకు నా జీవితాన్నే వాగ్దానం చేస్తు
న్నా. నిష్కామకాంక్షతో ముడుపు కడుతున్నా. నా
సర్వస్వాన్నీ! కాటికి కాళ్ళు చాచా. భార్య! లేదు.
కూతురైనా, కోడలైనా ఆ నలుసొక్కటి! కొడుకైనా

మీ; మేనల్లుడైనా—

వెం; రామూ, (చేతులు పట్టుకొని) నీవొక్కడివే! మీకే
యిచ్చుకోవాలి! లేకపోతే—

రా; లేకపోతే దేశాని కిచ్చుకోవాలి! అంతేకాని, ఏ ఆద
ర్శాలా లేని ఎవణ్ణో తెచ్చుకొని వాడికి కట్టపెట్టరు
కదా!

వెం; అవును రామూ (భుజాలపై చేతులుంచి) కళ్ళలోకి

చూస్తు) నా రక్తంబకను ప్రే గొకరు! మీ యిద్దరి
చేతుల్లో పెద్దున్నా సంతా!

మీ; నిష్కామకాంక్షతో!

మెం; నిష్కామకాంక్షతో! సాయంత్రం బహిరంగసభలో
ప్రకటిస్తా. చాటిస్తా. ఆ ఉత్తేజో, దేశాంతో. మరో
దాతలో కూడా త్యాగాన్ని రగుల్కొనచ్చు అప్పుడే!
అక్కడే!

రా; ఇప్పుడే ఎవరూ రాకపోయినా పరవాలేదు. మామయ్య
ముందుకొచ్చాడుదాలు. అదే పదిలక్షలు! మనగ్రామ
వికాసపథకం మొదటిఅంచెకి వలసిన పైకం అమరింది!
పనిచూచి, అప్పుడేవస్తా రెండరో దాతలు!

మీ; మీ గ్రామం ధన్యం!

రా: ముందు పోతున్న రెండోఅంచె సమాజవికాసతండాల్ని
చూచిదిగులక్కడే! మనం జాతీయ సేవోపతండాల్లో -
అంటే ఒకటోఅంచె సమాజవికాస తండాల్లో కలిసి
పురోగమిద్దాం.

[నేపథ్యంలో పల్లవి... ..]

మెం: స్థానంతకి వందల, వేల-కోట్లు కావాలంటున్నారే!
ఎంతైనా నా ఆస్తి 10 లక్షలే ఉంటుంది - చాలుతుం
దంటావా?

రా: (నవ్వి చాలకేం! మన గ్రామ పథకం మొదటిఅంచెకి
ఎక్కువ! పెద్దవ రూపాయలకి ప్రాణంఎక్కడిది! అవైతే

వెం: నీత!

రాము, మీనన్; కోశాధికారి!

కిష్టయ్య: మాటలు కలిశాయి! తథాస్తు! (గంటలు వినిపిస్తాయి) తథాస్తు!

రహ్మా: (ప్రవేశించి) నీత అమ్మ వచ్చింది, మీటింగ్‌లో ముందుగా రేగింపుకీ సిద్ధంచేసి! బి. డి. ఓ. గార్ కూడా దయాచేశాన్! పోదాం. లేవండి.

అందఱు: (స్వరమేళనలో) పాట.

మం గళం

కావలసిందే శతకోట్లు, సహస్రకోట్లు... ప్రాణప్రదమైన శ్రామికబలం కొనటానికై తే!

“ప్రణాళికపెట్టుబడి ప్రతి 100 కోట్లలోనూ 80,90 కోట్లదాకా యీ శ్రామిక బలంగా మార్చుకోవాలి కేనూ” అనలే రాజెన్ బాబు?

మీ: అవును. “అధికార్లం అనుకొంటున్న ఉద్యోగులంతా సేవకులం అనుకొని, ప్రజల్లో ఉండి, ప్రజల్లో తిరిగి ప్రజలకు సేవచేస్తుండా” అనలే నెహ్రూ?

కీ: అది సరే!... నాకు తెలియకదుగుతా, శ్రామికులందరినీ ఊరికేకట్టంచెయ్యమంటారా? మఱి వాళ్ళకి పొట్టలెలా? వెం, అందరినీ వెళ్ళి, ఏనాగార్జునసాగర్ కాలువలో త్రవ్వ మనరుకగా?

మీ: ఎబ్బే! అలాటి పెద్దపనులు వేరండీ!

రా: ఎవరింటిముందు మురుగుకాలువ వాళ్ళు కట్టుకొంటారనుకోండి ఓవర్సీర్ ప్లానుప్రకారం ఊళ్లో మురుగు నీలుస్తుందా? కూలీయిచ్చి చేయించాలంటే ఎంత పని కైనా లక్షలుచాలవు! శతకోట్లు చాలవు!

మీ: ప్రతి గ్రామస్థుడూ వారానికోరోజు శ్రమదానం చెయ్య గలుగుతే, రెండు గ్రామాలమధ్య రోడ్డు కి కావల్సిన సాధకసంపత్తి నంతా ప్రభుత్వం యిస్తుంది!

రా: మీసన్ గారు, మీరు మా గ్రామంలో ఉండిపోండి, మా పథకసమితికి నాతో సహకార్యదర్శిగా! మామయ్య అధ్యక్షుడు—

Epilogue

పంచవర్ష ప్రణాళికలు, కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంటు బ్లాకుల ద్వారా ప్రభుత్వం తలపెట్టిన దేశ పునర్నిర్మాణోత్సవ ప్రాశస్త్యాన్ని, దాని నిర్వహణలో ప్రజాపాత్రయొక్క ప్రాధాన్యాన్ని గురింప జేయుటకై తలపెట్టబడిన ఏకాంక నాటికయిది.

దంపతీ ప్రేమ సహజమైనను, దైవభక్తివలనే దేశభక్తి అసహజము కాదని గ్రామీణ పూర్వచార పరాయణులు గుర్తెరుగ గలరు.

స్త్రీ పాత్ర తేకున్నను నాటిక రక్తికట్టునని చీరాలలో గుంటూరుజిల్లా బ్లాకు డెవలప్ మెంటు వారి ఆధ్వర్యమున జరిగిన నాటక పోటీ ప్రదర్శనములలో దీని ద్వారా ఋజువు చేసిన విప్లవకాండోలై హైస్కూలు విద్యార్థులు శ్రీనివాసరాజు, కృష్ణమూర్తి దానయ్య, మోహనరావు, పాలు, అదృష్టాచారి మొదలగు వారభినందనీయులు.

జై హింద్! హాజ్...ముబారక్!

